

Chỗ bánh khúc của dì tôi

Dì tôi cấp một chiếc rổ lớn, dắt tay tôi đi hái rau khúc.

Cây rau khúc rất nhỏ, chỉ bằng một mầm cỏ non mới nhú. Lá rau như mạ bạc, trông như được phủ một lượt tuyết cực mỏng. Những hạt sương sớm đọng trên lá long lanh như những bóng đèn pha lê. Hai dì cháu tôi hái đầy rổ mới về.

...Ngủ một giấc dậy, tôi đã thấy dì mang chỗ bánh lên. Vung vừa mở ra, hơi nóng bốc nghi ngút. Những cái bánh màu rêu xanh lấp ló trong áo xôi nếp trắng được đặt vào những miếng lá

chuối hơ qua lửa thật mềm, trông đẹp như những bông hoa. Nhân bánh là một viên đậu xanh giã nhỏ vàng ươm, xen một thỏi mỡ xinh xắn, pha hạt tiêu. Cắn một miếng bánh thì như thấy cả hương đồng, cỏ nội gói vào trong đó.

Bao năm rồi, tôi vẫn không sao quên được vị thơm ngậy, hăng hắc của chiếc bánh khúc quê hương.

Thọ NGÔ VĂN PHÚ

- **Chỗ** : nồi có nhiều lỗ ở đáy, để đồ xôi, hấp bánh.
- **Pha lê** : loại thủy tinh trong suốt.

1. Tác giả tả cây rau khúc như thế nào ?
2. Tìm những câu văn tả chiếc bánh khúc.
3. Vì sao tác giả không quên được mùi vị của chiếc bánh khúc quê hương ?